

¹Nach diesem kamen die Kinder Moab, die Kinder Ammon und mit ihnen auch Meuniter, wider Josaphat zu streiten.²Und man kam und sagte es Josaphat an und sprach: Es kommt wider dich eine große Menge von jenseits des Meeres, von Syrien; und siehe, sie sind zu Hazon-Thamar, das ist Engedi.³Josaphat aber fürchtete sich und stellte sein Angesicht, zu suchen den HERRN, und ließ ein Fasten ausrufen unter ganz Juda.⁴Und Juda kam zusammen, den HERRN zu suchen; auch kamen sie aus allen Städten Juda's, den HERRN zu suchen.⁵Und Josaphat trat unter die Gemeinde Juda's und Jerusalems im Hause des HERRN vor dem neuen Hofe⁶und sprach: HERR, unser Väter Gott, bist du nicht Gott im Himmel und Herrscher in allen Königreichen der Heiden? Und in deiner Hand ist Kraft und Macht, und ist niemand, der wider dich zu stehen vermöge.⁷Hast du, unser Gott, nicht die Einwohner dieses Landes vertrieben vor deinem Volk Israel und hast es gegeben dem Samen Abrahams, deines Liebhabers, ewiglich,⁸daß sie darin gewohnt und dir ein Heiligtum für deinen Namen darin gebaut haben und gesagt:⁹Wenn ein Unglück, Schwert, Strafe, Pestilenz oder Teuerung über uns kommt, sollen wir stehen vor diesem Hause vor dir (denn dein Name ist in diesem Hause) und schreien zu dir in unsrer Not, so wollest du hören und helfen?¹⁰Nun siehe, die Kinder Ammon und Moab und die vom Gebirge Seir, durch welche du die Kinder Israel nicht ziehen ließest, da sie aus Ägyptenland zogen, sondern sie mußten von ihnen weichen

¹ثُمَّ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَى بَنُو مُوَابَ وَبَنُو عَمُّونَ وَمَعَهُمُ الْعَمُوثِيُّونَ عَلَى يَهُوشَافَاطَ لِلْمُحَارَبَةِ.²فَجَاءَ أَنَاسٌ وَاجْتَبَرُوا يَهُوشَافَاطَ، فَقَدْ جَاءَ عَلَيْكَ جُمْهُورٌ كَثِيرٌ مِنْ غَيْرِ الْبَحْرِ مِنْ أَرَامَ، وَهَذَا هُمْ فِي حَضُونِ تَامَارَ هِيَ عَيْنُ جَدْي.³فَخَافَ يَهُوشَافَاطُ وَجَعَلَ وَجْهَهُ لِيَطْلُبَ الرَّبَّ، وَتَادَى بِصَوْمٍ فِي كُلِّ يَهُودًا.⁴وَاجْتَمَعَ يَهُودًا لِيَسْأَلُوا الرَّبَّ. جَاءُوا أَيْضًا مِنْ كُلِّ مَدُنِ يَهُودًا لِيَسْأَلُوا الرَّبَّ. فَوَقَفَ يَهُوشَافَاطُ فِي جَمَاعَةِ يَهُودًا وَأُورُسَلِيمَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ أَمَامَ الدَّارِ الْجَدِيدَةِ⁶وَقَالَ، يَا رَبُّ إِلَهَ آبَائِنَا، أَمَا أَنْتَ هُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاءِ، وَأَنْتَ الْمُتَسَلِّطُ عَلَى جَمِيعِ مَمَالِكِ الْأُمَمِ، وَبِيَدِكَ قُوَّةٌ وَاجْتَبَرْتُ وَلَيْسَ مَنْ يَقِفُ مَعَكَ.⁷أَلَسْتُ أَنْتَ إِلَهَنَا الَّذِي طَرَدْتَ سُكَّانَ هَذِهِ الْأَرْضِ مِنْ أَمَامِ شَعْبِكَ إِسْرَائِيلَ وَأَعْطَيْتَهَا لِسُلْطَانِ إِثْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ إِلَى الْأَبَدِ،⁸فَسَكَنُوا فِيهَا وَبَنَوْا لَكَ فِيهَا مَقْدِسًا لِاسْمِكَ قَائِلِينَ،⁹إِذَا جَاءَ عَلَيْنَا شَرٌّ، سَبَقُ قَضَاءُ أَوْ وَبًا أَوْ جُوعًا، وَوَقَفْنَا أَمَامَ هَذَا الْبَيْتِ وَأَمَامَكَ لِأَنَّ اسْمَكَ فِي هَذَا الْبَيْتِ وَصَرَحْنَا إِلَيْكَ مِنْ صِفَتِنَا قَائِلِينَ نَسْمَعُ وَنُخَلِّصُ.¹⁰وَالآنَ هُوَذَا بَنُو عَمُّونَ وَمُوَابَ وَاجْتَبَرُوا سَاعِيرَ الذِّبْنِ لَمْ تَدْعُ إِسْرَائِيلَ يَدْخُلُونَ إِلَيْهِمْ حِينَ جَاءُوا مِنْ أَرْضِ مِصْرَ بَلْ مَالُوا عَنْهُمْ وَلَمْ يُهْلِكُوهُمْ،¹¹فَهُوَذَا هُمْ يُكَافِئُونَنَا بِمَحَبَّتِهِمْ لِيَطْرُدَنَا مِنْ مُلْكِكَ الَّذِي مَلَكَتْنَا إِيَّاهُ.¹²يَا إِلَهَنَا أَمَا تَقْضِي عَلَيْهِمْ، لِأَنَّهُ لَيْسَ فِيْنَا قُوَّةٌ أَمَامَ هَذَا الْجُمْهُورِ الْكَثِيرِ الْآتِي عَلَيْنَا، وَتَخُنْ لَا تَعْلَمُ مَاذَا تَعْمَلُ وَلَكِنْ تَخَوُّكَ أَغْيَبْنَا.¹³وَكَانَ كُلُّ يَهُودًا وَاقِفِينَ أَمَامَ الرَّبِّ مَعَ أَطْفَالِهِمْ وَنِسَائِهِمْ وَنِسَهُمْ.¹⁴وَأَنَّ يَحْزَرِيئِيلَ بَنَ رَكَرِبَا بَنَ بَتَابَا بَنَ بَعِيئِيلَ بَنَ مَتَبْيَا الْأَوِيِّ مِنْ بَنِي آسَافَ، كَانَ عَلَيْهِ رُوحُ الرَّبِّ فِي وَسْطِ الْجَمَاعَةِ،¹⁵فَقَالَ، اصْغُوا يَا جَمِيعَ يَهُودًا وَسُكَّانُ أَوْرُسَلِيمَ وَأَيُّهَا الْمَلِكُ يَهُوشَافَاطُ. هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ لَكُمْ، لَا تَخَافُوا وَلَا تَرْتَاغُوا بِسَبَبِ هَذَا الْجُمْهُورِ الْكَثِيرِ، لِأَنَّ الْحَرْبَ لَيْسَتْ لَكُمْ بَلْ لِلَّهِ.¹⁶عَدَا أَنْزِلُوا عَلَيْهِمْ. هُوَذَا هُمْ صَاعِدُونَ فِي عَقَبَةِ صِيصَ فَتَجِدُوهُمْ فِي أَقْصَى الْوَادِي أَمَامَ بَرِّيَّةِ يَرْوَيْيلَ.¹⁷لَيْسَ عَلَيْكُمْ أَنْ تُحَارِبُوا فِي هَذِهِ. قِفُوا ابْنُوا وَانْظُرُوا خَلَاصَ الرَّبِّ مَعَكُمْ يَا يَهُودًا وَأُورُسَلِيمَ، لَا تَخَافُوا وَلَا تَرْتَاغُوا. عَدَا اخْرُجُوا لِلْقَائِمِ وَالرَّبُّ مَعَكُمْ.¹⁸فَخَرَّ يَهُوشَافَاطُ لِيُجْهَهُ عَلَى الْأَرْضِ، وَكُلُّ يَهُودًا وَسُكَّانُ أَوْرُسَلِيمَ سَقَطُوا أَمَامَ الرَّبِّ سَجُودًا لِلرَّبِّ.¹⁹فَقَامَ الْأَوِيُّونَ مِنْ بَنِي الْقَهَاتِيِّينَ وَمِنْ بَنِي الْفُورَجِيِّينَ لِيُسَبِّحُوا الرَّبَّ إِلَهَ

und durften sie nicht vertilgen;¹¹ und siehe, sie lassen uns das entgelten und kommen, uns auszustoßen aus deinem Erbe, das du uns gegeben hast.¹² Unser Gott, willst du sie nicht richten? Denn in uns ist nicht Kraft gegen diesen großen Haufen, der wider uns kommt. Wir wissen nicht, was wir tun sollen; sondern unsre Augen sehen nach dir.¹³ Und das ganze Juda stand vor dem HERRN mit ihren Kindern, Weibern und Söhnen.¹⁴ Aber auf Jahasiel, den Sohn Sacharjas, des Sohnes Benajas, des Sohnes Jehiels, des Sohnes Matthanjas, den Leviten aus den Kindern Asaph, kam der Geist des HERRN mitten in der Gemeinde,¹⁵ und er sprach: Merkt auf, ganz Juda und ihr Einwohner zu Jerusalem und du, König Josaphat! So spricht der HERR zu euch: Ihr sollt euch nicht fürchten noch zagen vor diesem großen Haufen; denn ihr streitet nicht, sondern Gott.¹⁶ Morgen sollt ihr zu ihnen hinabziehen; und siehe, sie ziehen die Höhe von Ziz herauf, und ihr werdet sie treffen, wo das Tal endet, vor der Wüste Jeruel.¹⁷ Aber ihr werdet nicht streiten in dieser Sache. Tretet nur hin und steht und seht das Heil des HERRN, der mit euch ist, Juda und Jerusalem. Fürchtet euch nicht und zaget nicht. Morgen zieht aus wider sie; der HERR ist mit euch.¹⁸ Da beugte sich Josaphat mit seinem Antlitz zur Erde, und ganz Juda und die Einwohner von Jerusalem fielen vor dem HERRN nieder und beteten den HERRN an.¹⁹ Und die Leviten aus den Kindern der Kahathiter, nämlich von den Kindern der Korahiter, machten sich auf, zu loben den HERRN, den Gott Israels, mit lauter Stimme gen Himmel.²⁰ Und sie

إِسْرَائِيلَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ جِدًّا.²⁰ وَتَكَرَّوْا صَبَاحًا وَخَرَجُوا إِلَى بَرِّيَّةِ تَفُوعَ. وَعِنْدَ خُرُوجِهِمْ وَقَفَ يَهُوشَافَاطُ وَقَالَ، اسْمَعُوا يَا يَهُودَا وَسُكَّانَ أورشَلِيمَ، آمِنُوا بِالرَّبِّ إِلَهُكُمْ فَتَأْمِنُوا. آمِنُوا بِأَنْبِيَائِهِ فَتَقْلِحُوا.²¹ وَلَمَّا اسْتَسَارَ الشَّعْبُ أَقَامَ مُعْتَبِرِينَ لِلرَّبِّ وَمُسْتَجِبِينَ فِي رِبِّيَّةٍ مُقَدَّسَةٍ عِنْدَ خُرُوجِهِمْ أَمَامَ الْمُتَجَرِّدِينَ وَقَائِلِينَ، اَحْمَدُوا الرَّبَّ لَأَنَّ إِلَى الْإِيدِ رَحْمَتُهُ.²² وَلَمَّا ابْتَدَأُوا فِي الْعِنَاءِ وَالنَّسِيحِ جَعَلَ الرَّبُّ أَكْمِنَةً عَلَى بَنِي عَمُّونَ وَمُؤَابَ وَجَبَلِ سَاعِيرِ الْإِنِيِّنَ عَلَى يَهُودَا فَانْكَسَرُوا.²³ وَقَامَ بَنُو عَمُّونَ وَمُؤَابُ عَلَى سُكَّانِ جَبَلِ سَاعِيرِ لِيُحَرِّمُوهُمْ وَيُهْلِكُوهُمْ. وَلَمَّا فَرَّغُوا مِنْ سُكَّانِ سَاعِيرِ سَاعَدَ بَعْضُهُمْ عَلَى إِهْلَاكِ بَعْضٍ. وَلَمَّا جَاءَ يَهُودَا إِلَى الْمَرْقَبِ فِي الْبَرِّيَّةِ تَطَلَّعُوا تَحَوُّ الْجُمُهورِ وَإِذَا هُمْ جُنُودٌ سَافِطَةٌ عَلَى الْأَرْضِ وَلَمْ يَنْقَلِبْ أَحَدٌ.²⁴ فَاتَى يَهُوشَافَاطُ وَشَعْبُهُ لِيَتَهَبَ أَمْوَالَهُمْ، فَوَجَدُوا بَيْنَهُمْ أَمْوَالًا وَجُنُودًا وَأَمِيعَةً ثَمِينَةً يَكْثَرُ، فَأَخَذُوهَا لِأَنْفُسِهِمْ حَتَّى لَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يَحْمِلُوهَا. وَكَانُوا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ يَنْهَبُونَ الْغَنِيمَةَ لِأَنَّهَا كَانَتْ كَثِيرَةً.²⁵ وَفِي الْيَوْمِ الرَّابِعِ اجْتَمَعُوا فِي وَادِي بَرْكَةَ، لِأَنَّهُمْ هُنَاكَ بَارَكُوا الرَّبَّ، لِذَلِكَ دَعَوْا اسْمَ ذَلِكَ الْمَكَانِ وَادِي بَرْكَةَ إِلَى الْيَوْمِ. ثُمَّ ارْتَدَّ كُلُّ رَجُلٍ يَهُودَا وَأورشَلِيمَ وَيَهُوشَافَاطُ بِرَأْسِهِمْ لِيَرْجِعُوا إِلَى أورشَلِيمَ بِفَرَحٍ، لِأَنَّ الرَّبَّ فَرَّخَهُمْ عَلَى أَعْدَائِهِمْ.²⁶ وَدَخَلُوا أورشَلِيمَ بِالرَّبَّابِ وَالْعِيدَانِ وَالْأَبْوَاقِ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ.²⁷ وَكَانَتْ هَيْبَةُ اللَّهِ عَلَى كُلِّ مَمَالِكِ الْأَرْضِ حِينَ سَمِعُوا أَنَّ الرَّبَّ حَارَبَ أَعْدَاءَ إِسْرَائِيلَ. وَاسْتَرَاحَتْ مَمْلَكَةُ يَهُوشَافَاطَ وَأَرَاحَهُ إِلَهُهُ مِنْ كُلِّ جَهَّةٍ.²⁸ وَمَلَكَ يَهُوشَافَاطُ عَلَى يَهُودَا. كَانَ ابْنُ خَمْسٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ خَمْسًا وَعِشْرِينَ سَنَةً فِي أورشَلِيمَ، وَاسْمُ أُمِّهِ عَزْرَةُ ابْنَتْ شَلُجِي.²⁹ وَسَارَ فِي طَرِيقِ أَبِيهِ أَسَا وَلَمْ يَجِدْ عَنْهَا إِذْ عَمِلَ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْنِي الرَّبِّ.³⁰ إِلَّا أَنَّ الْمُرْتَفَعَاتِ لَمْ تُنْتَرَعْ، بَلْ كَانَ الشَّعْبُ لَمْ يُعِيدُوا بَعْدَ قُلُوبِهِمْ لِلَّهِ أَبَائِهِمْ.³¹ وَبَقِيَ أُمُورُ يَهُوشَافَاطَ الْأُولَى وَالْآخِرَةُ مَكْتُوبَةً فِي أَحْبَارِ يَاهُو بْنِ حَتَّانِي الْمَذْكُورِ فِي سِفْرِ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ. ثُمَّ بَعْدَ ذَلِكَ اتَّخَذَ يَهُوشَافَاطُ مَلِكََ يَهُودَا مَعَ أَحْزَبَا مَلِكَ إِسْرَائِيلَ الَّذِي أَسَاءَ فِي عَمَلِهِ.³² فَاتَّخَذَ مَعَهُ فِي عَمَلٍ شُنُنَ تَسْبِيحٍ إِلَى تَرْشِيشَ، فَعَمِلَا الشُّنُنَ فِي عَصِيونَ جَابِرَ. وَتَبَّأَ الْيَعَزَّرُ بْنُ دُودَاوَاهُو مِنْ مَرِيَسَةَ عَلَى يَهُوشَافَاطَ قَائِلًا، لِأَنَّكَ اتَّخَذْتَ مَعَ أَحْزَبَا، قَدْ افْتَحَمَ

الرَّبُّ أَعْمَالَكَ. فَتَكْثَرِ السُّعُنُ وَلَمْ تَسْتَطِعِ السَّيْرَ
إِلَى تَرْشِيشَ.

machten sich des Morgens früh auf und zogen aus zur Wüste Thekoa. Und da sie auszogen, stand Josaphat und sprach: Hört mir zu, Juda und ihr Einwohner zu Jerusalem! Glaubet an den HERRN, euren Gott, so werdet ihr sicher sein; und glaubt an seine Propheten, so werdet ihr Glück haben.²¹ Und er unterwies das Volk und bestellte die Sänger dem HERRN, daß sie lobten in heiligem Schmuck und vor den Gerüsteten her zögen und sprächen: Danket dem HERRN; denn sein Barmherzigkeit währet ewiglich.²² Und da sie anfangen mit Danken und Loben, ließ der HERR einen Hinterhalt kommen über die Kinder Ammon und Moab und die auf dem Gebirge Seir, die wider Juda gekommen waren, und sie wurden geschlagen.²³ Da standen die Kinder Ammon wider die vom Gebirge Seir, sie zu verbannen und zu vertilgen. Und da sie die vom Gebirge Seir hatten alle aufgerieben, half einer dem andern zum Verderben.²⁴ Da aber Juda an die Warte kam an der Wüste, wandten sie sich gegen den Haufen; und siehe, da lagen die Leichname auf der Erde, daß keiner entronnen war.²⁵ Und Josaphat kam mit seinem Volk, ihren Raub auszuteilen, und sie fanden unter ihnen so viel Güter und Kleider und köstliche Geräte und nahmen sich's, daß es auch nicht zu tragen war. Und teilten drei Tage den Raub aus; denn es war viel.²⁶ Am vierten Tage aber kamen sie zusammen im Lobetal; denn daselbst lobten sie den HERRN. Daher heißt die Stätte Lobetal bis auf diesen Tag.²⁷ Also kehrte jedermann von Juda und Jerusalem wieder um und Josaphat an der Spitze, daß sie gen

Jerusalem zögen mit Freuden; denn der HERR hatte ihnen eine Freude gegeben an ihren Feinden.²⁸ Und sie zogen in Jerusalem ein mit Psaltern, Harfen und Drommeten zum Hause des HERRN.²⁹ Und die Furcht Gottes kam über alle Königreiche in den Landen, da sie hörten, daß der HERR wider die Feinde Israels gestritten hatte.³⁰ Also war das Königreich Josaphats still, und Gott gab ihm Ruhe umher.³¹ Und Josaphat regierte über Juda und war fünfunddreißig Jahre alt, da er König ward, und regierte fünfundzwanzig Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Asuba, eine Tochter Silhis.³² Und er wandelte in dem Wege seines Vaters Asa und ließ nicht davon, daß er tat, was dem HERRN wohl gefiel.³³ Nur die Höhen wurden nicht abgetan; denn das Volk hatte sein Herz noch nicht geschickt zu dem Gott ihrer Väter.³⁴ Was aber mehr von Josaphat zu sagen ist, beides, das erste und das letzte, siehe, das ist geschrieben in den Geschichten Jehus, des Sohnes Hananis, die aufgenommen sind ins Buch der Könige Israels.³⁵ Darnach vereinigte sich Josaphat, der König Juda's, mit Ahasja, dem König Israels, welcher war gottlos in seinem Tun.³⁶ Und er vereinigte sich mit ihm, Schiffe zu machen, daß sie aufs Meer führen; und sie machten Schiffe zu Ezeon-Geber.³⁷ Aber Elieser, der Sohn Dodavas von Maresa, weissagte wider Josaphat und sprach: Darum daß du dich mit Ahasja vereinigt hast, hat der HERR deine Werke zerrissen. Und die Schiffe wurden zerbrochen und konnten nicht aufs Meer fahren.